ni ipius agat. tūc indubitāter dicere potē
rit. quia leua ei⁹ sub capite meo. q̄ppe q̄ il
lum seruilē metū q̄ ī sinistra est meliori at
q̄ excellētiori habitudine suparit animi: ⁊
dignis desiderijs etiaz ipi appropiauerit
dextere. in qua sunt omēs pmissiōes: dicē
te, ppheta ad dñm. Delectatōes ī dextera
tua vsq̄ in finē. Vnde ⁊ certa spe ꝓcepta
cū fiducia loquit. ⁊ dextera ei⁹ amplexabi
tur me. Tu iā mecū videris an ita affecte
⁊ assecute hūc tāte suauitatis locū illō q̄z
ꝓueniat de psalmo vsurpare. vt dicat etiā
ipa. In pace in idipsum dormiā ⁊ requi
escam. p̄sertim cū suppetat cā que sequtur.
qm̄ tu dñe singulariter in spe ꝓstituisti me
Nō equidē tale est. Donec q̄s p̄mit a spū
seruitutis parūq̄ habet de spe. de timore
plurimū: nō est ei pax neq̄ requies fluctu
ante nimiz ꝓsciētia inter spem ⁊ timorem
maximeq̄ q̄ a supercellēte timore abūdā
tius cruciet. Nā timor penā hz. At iō nō
est illi dicere in pace in idip̄m dormiā ⁊ re
quiescā: qm̄ necdū se singularit in spe ꝓsti
tutū dicere pōt. Cetez si paulatim p̄ icre
mentū grē cepit deficere timor ⁊ proficere
spes. cū demū ad h̄ ventū fuerit vt tot⁹ vi
ribz exurgēs charitas ī adiutoriū spei fo
ras mittat timorē. nōne eiusmodi aīa sin
gularit ī spe ꝓstituta videbit. ac pīnō etiā
in pace in idip̄m dormire iā ⁊ requescere?
Si dormiatis (inq̄t) inter medios cleros
pēne colūbe deargētate. Nō ppterea di
ctum puto. qm̄ est loc⁹ inter timorē ⁊ secu
ritatē tāq̄ inter leuā ⁊ dexterā media vide
licet spes: in qua mēs et ꝓscia molli nimi
ruz suppositō charitat⁹ stratu suauissime
requescit. Et forte in ꝓsequētibz hui⁹ ipsius
cantici hic loc⁹ fuerit designat⁹. vbi in de
scriptiōe ferculi salomonis inq̄t cetera ha
bes. Media charitate ꝓstrauit ppt filias
hierl'm. Nā q̄ se singularit ī spe ꝓstitutuz
sentit. nō iā in timore fuit. sz requescit ī ca
ritate. Deniq̄ requescit ⁊ dormit spōsa p q̄
dr. Adiuro vos filie hierl'm p capas cer
uosq̄ cāpoz. ne suscitet⁹ neq̄ euigilare fa
ciat⁹ dilectā q̄adusq̄ ipa velit. Magna ⁊
stupēda dignatio q̄ requescere fac aīam ꝓtē
plātē in sinu suo. insup ⁊ custodit ab infe
stātibz curs. ptegitq̄ ab inq̄etudibz actio
nū ⁊ molestijs negociorz. nec patit oīno
suscitari nisi ad ipi⁹ vtiq̄ volūtatē. Et istō
nō ī angustijs finiēdi iā sermōis adoriendū est. magis aūt hinc ali⁹ ichoet: q̄tin⁹ sō
c⁹ delectabil' debita ī tractādo diligentia
nō fraudet. Nō q̄ vl' tūc sufficiētes sim⁹
cogitare aliq̄d a nob q̄si ex nob (p̄sertim ī
tā digna tāq̄ excellēte ⁊ oīno supeminēte
materia) sz sufficiētia nr̄a ex dō ē: spōso ec
clesie Jesu christo dño nostro. q̄ est super
omīia deus bñdict⁹ in secula Amen.

Sermo. lij.

Adiuro vos filie hierl'm p capreas: ceruosq̄ cāpoz. vt nō excitet⁹ neq̄ euigilare faciat⁹ dilectā q̄adusq̄ ipa velit. p̄hibēt adolescētule. Has ei filias hierl'm dic. qz ⁊ si delicate ⁊ molles q̄si femineis adhuc affectibz ⁊ infirme actibz: spōse tñ ī herēt spe p̄ficiēdi ⁊ p̄ficiscēdi hierl'm. p̄hibent ḡ ab infestatōe spōse dormiēt⁹. nesz p̄ter volūtatē ipi⁹ vllaten⁹ eā excitare p̄sumāt. Propterea ei dulcissim⁹ spōsus leuā suā capiti ei⁹ supposuit p̄m ea q̄ p̄missa sūt. q̄tin⁹ ī sinu suo eā q̄escere facez ⁊ dormire. Et nūc sic subinde scp̄tura p̄sequit ipe custos illi⁹ dignātissime et beniuolentissime vigilat sup eā: ne adolescētulaz crebris minutisq̄ necessitatibz inq̄etata euigilare cogat. Ista ē lr̄al' coherētia textus. Sz enī ꝓtestatio illa fctā p capras ceruosq̄ cāpoz: nihil oīno p̄m lr̄az ꝓsequētie rōnabilis hr̄e videt: adeo totā sibi eā vendicat ītelligētia spūal'. Et q̄q mō illa se hēat interim bonū ē nos h̄ eē ⁊ ītueri paulisp̄ nature diuīe bonitatē. suauitatē. dignatōnē. Quid nāq̄ tu hō in hūanis vnq̄ affectibz expert⁹ es dulci⁹ q̄ mō tibi exp̄mit de corō altissimi. Et exp̄mit ab illo q̄ scrutat alta dei. ⁊ ñ pt nescire q̄ ī eo sūt. qz spūs ipi⁹ ē. nec aliō plane loq̄ q̄s qō apō ipz vidit. qm̄ ꝓpitat⁹ spūs ē. Deniq̄ nec deest in nr̄o genere q̄ h̄ mūere felix letificari meruerit. ⁊ sic ī semetipo suauissimi archani h⁹ habuerit expimētū. nisi tñ scp̄ture loco q̄ p̄ māibz ē oīno ōcredim⁹ vbi māifeste inducit celest⁹ spōsus vehemētissime zelās p q̄ete cuiusdā dilecte sue: sollicit⁹ fuare int brachia p̄pa dormiētē. ne q̄ forte molestia vl' inq̄etudīe a somno suauissimo ōturbet. Nō me capio pre leticia q̄ illa maiestas tam familiari dulciq̄ consortio nostre se inclinare infirmitati minime dedignatur ⁊ supna deitas anime exulātis inire cōnu

Sermo

bia: eicq; spōsi ardētissimo amore capti exhibere affectum nō despicit. Sic: sic ī celo esse nō ambigo vt lego in terra. sentietq; p certo aīma qd̄ ꝓtinet pagina. nisi q; nō sufficit ista omino expmere quantū cape illa tūc poterit: sz nec ꝯtū iā potest. Quid pietas illic accipiet q̄ hic tāta familiaritate donat. vt dei brachijs amplecti se sentiat: dei sinu foueri: dei cura ⁊ studio custodiri. ne dormiēs forte a quopiā donec vltro cuigilet excitet? Age iaz itaq; dicamꝰ si possumꝰ. q̄ nā ille sit somnus q̄ dilectaz suā spōsus obdormire velit: nec patiatur omino nisi ad ipiꝰ arbitriū excitari. ne forte cū legerit quis apud apostolū. Hora ē iam nos de somno surgere. siue apud prophetā: exorari. ab ipo deū illuminare oculos suos ne vmq; obdormiat ī morte. nominū eq̄uocatione turbet. nec iueniat oīno quid digne d̄ dormitiōe spōse que hoc loco memorat sentire possit. Nā ne illd̄ q̄dem simile est huic qd̄ de lazaro ait ī euangelio dñs. Lazarꝰ amicꝰ noster dormit: eamꝰ ⁊ a somno excitemꝰ eū. Hoc enī dicebat de morte corpis eius cū discipuli d̄ dormitōe somni dictū putarēt. Non ē autem is spōse somnꝰ: dormitio corpis. vel placida que sensus carnis suauiter sopit ad tps. vel horrida que fundit ꝰ vitā tollere ꝓsueuit. Multo magz vero ⁊ ab illa alienus existit qua obdormit in morte. cum videlicet in pctō qd̄ est ad mortē irreuocabiliter pseuerat. Magis autē istiusmodi vitalis vigilq; sopor sensum interiorē illuminat. ⁊ morte ppulsata vitā tribuit sempiternā. Reuera enī dormitio est q̄ tñ sensum nō sopiat sz abducat. Est ⁊ mors (qd̄ nō dubiꝰ dixerim) qm̄ apl's quosdā ī carne adhuc viuētes cōmēdando sic loquit. Mortui estis: ⁊ vita vra abscōdita est cū xpo ī deo. Proinde ⁊ ego nō absurde spōsecrtasim vocauerim mortē. q̄ tñ nō vitā sed vite eripiat laq̄is. vt possit dicere. Aīa nostra sicut passer erepta est: de laqueo venātiū. Inter medios nāq; laqueos ī hac vita incedit. q̄ vtiq; totiēs nō timent. q̄tiens sctā aliqua et vehementi cogitatione aīa a semetipa abripit si tñ eousq; mēte secedat ⁊ auolet. vt ⁊ hūc cōmunē trāscēdat vsum ⁊ ꝓsuetudinē cogitādi. Eteni frustra iacit rete añ oculos pēnatoz. Quid enī formidet luxuria: vbi nec vita sentit? Excedēte q̄ppe aīa ⁊ si nō vita: certe vite sensu: necesse est etiā vt nec vite temptatio sentiat. Quis dabit mihi pēnas sic colūbe ⁊ volabo ⁊ requiescā? Utinā hac morte ego frequenter cadā: vt euadā laqueos mortis. vt nō sentiā vite luxuriātis mortifera blādimēta. vt nō obstupescā ad sensum libidinis. ad estū auaricie. ad iracundie ⁊ impatiētie stimulos. ad angores sollicitudinū. molestias curaz. Moriat aīa mea morte iustoz. vt nulla illaz illaqueet fraus. nulla oblectet iniqtas. Bona morsque vitā nō aufert: sz trāsfert in melꝰ. Bona qua nō corpꝰ cadit: sed aīa subleuatur Uerz hec hoīm est Sz moriat aīma mea morte etiā (si dici potest) angelozz. vt p̄sentiū memoria excedēs: rez se inferiozz corporearūq; nō modo cupiditatib̄ sz ⁊ silitudinib̄ exuat. sitq; ei pura cū illis ꝓuersatio: cū quib̄ est puritatis silitudo. Tal' (vt opinor) excessus aut tm̄ aut maxime cōtēplatio d̄z. Rez eteni cupiditatib̄ viuēdo nō teneri: humane ꝓtutis est. corporū ꝓsilitudinib̄ speculādo nō inuolui: angelice puritatis est. vtrūq; tñ diuini muneris est vtrūq; excedere. vtrūq; teipm trāscēdere est. sz lōge vnū. altez nō lōge ē. Beat' q̄ dicere p̄t. Ecce elōgaui fugiēs: ⁊ māsi ī solitudine. Nō fuit ꝓtēt exire nisi ⁊ lōge se faceret: vt posset q̄escere. Transilisti carnis oblectamēta. vt mīme iā obedias ꝓcupiscētijs eiꝰ: nec teneaz illecebris. profecisti Depasti te: sz nōdū clōgasti nisi ⁊ irruentia vndiq; fantasmata corpeaz silitudinū trāsuolare mētis puritate pualeas. Pucus q; noli tibi pmittere requiē. Erras si citra inuenire te estimas locū q̄etis. secretū solitudinis. lumis serenū. habitaculū pacis. Sz da mihi q̄ illuc puenerit. ⁊ incūctante fateor q̄escentē. q̄ merito dicat. Cōuertere aīa mea in requiē tuā. qz dñs bñfecit tibi Atq; h ꝓe in solitudine locꝰ ⁊ ī lumie habitatio. ꝓsus iuxta ppḣaz. tabernacl'm ī vmbracl'm dici ab estu. ī securitatem ⁊ abscōsionē a turbine ⁊ a pluuia. De q̄ ⁊ scrīt dauid. Abscōdit me (inq̄t) ī tabernaculo suo ī die malozz: ptexit me ī abscōdito tabernacl'i sui. Puto q̄ ī solitudinē hāc secessisse spōsaz. ibiq; p̄ amenitate loci int' āplexus sponsi suauiter obdormisse. id est. in spiritu excessisse. quando prohibite sunt adolescentule expergefacere illā q̄ duscq;

¶ ipsa voluerit. At illud qualiter? Nõ enim simpliciter neq; leui (vt assolet) cõmoniti one phibite sunt: sed omino noua ⁊ insue ta cõtestatione p capreas. s. ceruosq; cam porum. Quo quidẽ genere ferarũ: videntur mihi satis cõgruẽter expresse sctẽ anime exute corporib⁹. simul ⁊ qui cũ d̃o sunt angeli. Nimiq; ppter acumen visus ⁊ salrus celeritatẽ. Utrũq; hoc siquidẽ vtrisq; spiritib⁹ cõuenire cognoscimus. nã facile ⁊ petunt summa ⁊ intima penetrãt. Quorum q̃z in campis designata ꝓuersatõ eui denter liberos atq; expeditos signat ĩ cõtemplatione discursus. Quid sibi vult ergo adiuratio facta p istos? Profecto ne ĩ quiete adolescentule audiãt leui ex causa euocare dilectã a tam reuerendo collegio: cui absq; dubio totiẽs admiscet quotiẽs cõtemplando excedit. Pulcre itaq; horũ auctoritate terrent a quorũ societate ꝓstat auelli illam ipaq; importunitate. Attẽdãt adolescentule quos offendãt pariter cuz matrẽ inquietãt. ⁊ minime ita materna ꝑ charitate cõfidant: vt nõ in illum celestez cõuentũ sine magna necessitate irruere ve reãtur. Id quippe se agere cogitẽt quotiens in cõtemplatiõe quiescẽti plus iusto moleste sunt. Ponit sane in volũtate ipi⁹ ⁊ vacare sibi ⁊ cure illarũ intendere. prout oportere iudicauerit. cũ vetat excitari ab illis quousq; ipa velit. Nouit sponsus q̃n ta flagret dilectiõe. etiã erga primos spõsa. ⁊ satis ppria charitate sollicitari mrez de pfectib⁹ filiaq;. nec se vllo pacto ill' subtractura seu denegatura quantũ ⁊ q̃tiens opus fuerit. pptereaq; secure discretõi ei⁹ credendã censuit hanc dispensatiõez. Nõ enim est talis quales multos videmus p phetica inustione notatos. q̃ quod crassũ est ⁊ forte assumẽtes. quod debile est pũcitunt. Hunq̃d medicus valẽtes reqrit. ⁊ ñ potius egrotãtes? Si cõtingat. facit forsitan vt amicus. sz nõ vt medicus. Quos docebis magister bone si omnes indoctos repuleris? Quib⁹ queso habebis diligentiam disciplinę si indisciplinatos vel effugaueris omnes vel fugeris? In quib⁹ obsecro tuã probabis patientiã si solos admiseris mansuetos: inquietos excluserz? ⁊ Sunt tamẽ de hic sedentib⁹ qui vtinam ꝑsens capitulũ attentius obseruarẽt. Cogitarent certe quãta ꝓpositis reuerẽtia debeatur. quos temere inquietãdo celi quoq; ciuib⁹ se reddunt infestos. ⁊ nobis forte plusculũ solito parcere demũ incipent. nec tam irreuerẽter leuiterq; se iam ingererent cũ vacam⁹? Rara satis mihi ad feriandum a supueniẽtib⁹ (vt bene norũt) cõceditur hora. etiã cum ipi me in omni patientia sustinebũt. Verũ ego scrupulosius moueo istiusmodi querelaz. ne quis forte pusillanimis sup̃ vires ꝓprie patiẽtie dissimulet a necessitatib⁹ suis. dum me inq̃etare verek. Supersedeo igitk ne magis ĩpatientie exemplũ videar dare infirmis. Pusilli dñi sunt credẽtes in eũ. non patior vt ex me scandaluz patiank. Non vtar hac potestate. magis aũt ipi me vtãtur vt libet: tm̃ vt salui fiant. Parcẽt mihi si non pepercerint. ⁊ in eo potius requiescã si nõ me inquietare timuerint p necessitatibus suis. Seram eis morẽ quoad potuero. ⁊ ĩ ipsis seruiã deo meo q̃diu fuero in charitate non ficta. Nõ queram que mea sunt. nec quod mihi est vtile. sed quod multz id mihi vtile indicabo. Hoc soluz deprecor vt fiat acceptũ eis fructuosumq; ministerium meũ. si forte vel ex hoc inueniã ĩ die mala misericordiã in oculis patris coruz simul ⁊ sponsi eccl'ie Jesu christi dñi nostri qui cũ eo est sup omnia de⁹ bñdict⁹ in secula Amen.

Sermo. liij.

Or dilecti mei

¶ Videns spõsa nouã adolescentulaq; verecundiã ⁊ verecunduz timorẽ. q̃ sez de nouo cepissent nõ audere se ingerere sancto ocio ipsi⁹. nec sic heri et nudiustert⁹ moleste fieri quiescẽti in contemplatione p̃sumerent: agnoscit hoc sibi puenisse cura ⁊ opera sponsi: ⁊ exultans ĩ spiritu siue p illaq; pfectu q̃ a nimia ⁊ superflua inq̃etudine cõpescunk. siue p sua deinceps futura liberiori q̃ete. siue etiã p dignatõe ⁊ fauore spõsi adeo p hac ipa ei⁹ q̃ete zelãtis: ⁊ tãto studio defensantz suauissima ocia sua. imo studia feruẽtissima. ait ꝗ facere vocẽ dilecti sui huius rei gratia factã ad illas. Eteni bis q̃ alij ꝑest ĩ sollicitudine: vix vnq̃ vel raro secure vacat sibi dũ semp timet sui penuriaz facere subditis. ⁊ non placere deo q̃ cõmuni vtilitati ppriã ꝓfert q̃etẽ ⁊ ꝓtẽplatõis dulcedĩez